

Pismo to wychodzi codziennie
oprócz świąt uroczystych,
w drukarni
ST. GIESZAŃSKIEGO.

PRENUMERATA
Kwartalna.....złp. 12
Miesięczna..... „ 5

Jutro Jana Kantego.

Kurjer Krakowski

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE

Barometr zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzien godzina	Barometr na 0° R.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
7 27	„ 1, 119	+ 3,2	+ 0,3	Zaden	Mgła	
12	„ 1, 573	9,6	1,0	„ „	Pochmurno	
18 3	„ 1, 666	9,9	2 3	Wschodni słaby	„ „	
9	„ 1, 801	+ 4,2	+ 2,2	Zaden	Pogoda z chmurami	

Cześć Urzędowa.

W dniu 22 Października 1833 r. o godzinie 9tej rannéy w Krakowie przy Rynku głównym w gmachu sukiennicy zwanym odbędzie się publiczna licytacya to jest: chomout krakowskich z naszelnikami rzeniemnemi, zpodkładarai, kantarami i licami, uzdziennic z łańcuszkami, siodła angielskiego, bryczki krytey, sanek ect. Późniéy zaś o godzinie 11tej przed południem na targu końskim w kleparzn, przedawane będą konie furmańskie.

Chęć licytować mających na czas i miejsce oznaczone z gotowemi pieniędzmi zaprasza się.— Kraków d. 18 Paździer: 1833 r.

Teodor Jaworski K. S.

Prawnie zajęte ruchomości będą przez publiczną licytacyą sprzedane, a to w terminie i miejscu poniżej wyrażonym, jako to d. 22 października r. b. o godzinie 10 zrana w Sukienicach M. Krakowa, książki, opisujące życie xięcia Józefa Poniatowskiego pojedynczo, na dziesiątki, i razem po sto, zaś tegoż dnia o godzinie 3 popołudniu za

klasztorem na Zwierzyńcu w domu na prawym brzegu Wisły leżącym, krowy, zboże w snopach, ziemniaki, siano i różne sprzęty domowe.— Kraków d. 16 października 1833.

Woyciech *Dziarkowski* Kom: Sąd.

Cześć Nieurzędowa.

KRAKÓW
G Ł O S

JW. SENATORA DELEGOWANEGO

Jarka Mieroszewskiego

PRZY ZAMKNIĘCIU OBRAD SEYMOWYCH.

Ustawa przechodnia w d. 27 Lipca r. b. przez Nadzwyczajną Kommissyą Organizacyiną wydana, naznaczyła Seymowi temu czterotygodniowe trwanie, dziś kończące się wkładając nań obowiązek, zapelnienia miejsc w Sądownictwie wakujących, sprawdzenie rachunków zeszléy administracyi, tudzież ustanowienie budżetu na cztery następujące lata, włączając w to i zaczęty już bieżący rok etatowy; potrzeba zaś zmiany w niektórych istniejących ustawach, lub utworzenia nowych, sprawowała Rząd krajowy do pod-

danania rozwazde Naszey, jako Wladzy Prawodawczej, licznych projektów.

Jak dopełniłszy tego obowiązku, sąd o tém należy do Publiczności, która lubo z przepisów art. 57 Statutu urządzającego Zgromadzenia Polityczne, nie mogła być Posiedzeniem Naszym obecna, nie zostało jéy przeto odjętym prawo wyrozumiewania z czynów, czyli powierzając Nam z zaufaniem staranie o naywięcéy interesujących każdego mieszkańca krajowego przedmiotach, nie została w oczekiwaniu zawiedziona.

W wielu okolicznościach życia, wewnętrzne o prawości postępowania swojego świadectwo, wystarczy Człowiekowi prywatnemu do jego spokojności, i może być zresztą objętym na to, co o nim inni mówić mogą, lecz Człowiek publiczny, podlega koniecznie opinii stanowiącéy, że tak powiem wartość prac i usiłowań jego; uzyskanie pochlebny, jest naywyższą nagrodą, przeciwna zaś, jest dla niego tym, czym dręczące sumienie dla prywatnego.

Ogłaszamy drukiem Dyaryusz Seymowy, mógł już wprawdzie posłużyć pozostałym w domach Wspólobywatelom, do utworzenia sobie stósownego o czynnościach naszych mniemania; sądzą przecież, iż przed rozłączeniem się, winniśmy że tak rzekę zdać z nich rachunek.

Naypierwszym z czynów naszych, było wynurzenie Nayjaśniejszym Protektorom kraju tego, uczuciów wdzięczności, za utrwalenie politycznego bytu naszego, bo wdzięczność jest tak naturalném wzruszeniem, iż niepodobna nieokazać go przy samem zaraz dobrodzieystwa odbieraniu, i temu poruszeniu serc naszych uczyniliśmy zadesyć, złożeniem za pośrednictwem Senatu u Kommissyi Organizacyinéy stósownego adresu, który jak nam oznajmiono, do Tronu Najjaśniejszych Opiekunów naszych, przesłany został.

Że zaś nie same tylko dary pobudzają do wdzięczności, po dopełnieniu przeto tamtego pierwszego obowiązku, dopełniłszy drugiego, w uczczeniu pamięci kilkunastoletnich prac w celu pomnożenia dobra naszego, przez byłego Prezesa Senatu łożonych, oświadczeniem uroczystego podziękowania, za trudy podjęte w sprawowaniu tego pracowitego i niekiedy nader delikatnego urzędu; który to wyraz wdzięczności ażeby i do potomków naszych przeszedł, postanowiliśmy mieć go

wyrytym na metalle za nayszlachetniejszy poczytywam, chcąc tym sposobem dać poznać, iż nayszlachetniejsze Jego przymioty, umiemy cenić wedle prawdziwey ich wartości.

Oświadczyliśmy również uczucia nasze i weszłemu świeżo w urzędowanie naczelnikowi Rządu, którego pierwsze kroki gorliwością i sprężystością działania oznaczone, wzięliśmy za pomyślną wróżbę, przyszłego tej krainy powodzenia. A tak, oddawszy co komu należało, przystąpiliśmy do działań stanowczych.

Przy skrupulatnym zachowaniu przepisanych form, odbyte, obiory Osób do zajmowania mieysc Sędziowskich dożywotnio bądź czasowo powołanych, przekonają, iż obok prawem przepisanych usposobień, były na uwadze zasługa i nabyte doświadczenie. Szlachetny zaś i piękny Urząd pojednawców, oddanym został tym, których pozostali w domach bracia, wskazali jako posiadających zupełne ich zaufanie, a po naywiększey części jednomyślnie oznajmione zdanie Izby, mniemanie to o nich potwierdziło. A lubo przy każdym obiorze, mają także mieysce względy prywatne z stósunków towarzyskich, bądź bliższey znajomości moralnych w Kandydacie przymiotów pochodzące, głos atoli powszechny uznając obiór nasz trafny, każe nam się spodziewać, iż życie, honor i majątki nasze, równie jak Współbraci naszych pod bezpieczną złożyliśmy tarczę.

Wzajemne Wladzy Prawodawczej z Wykonawczą porozumiewanie się, Konstytucyą i Statutem Organicznym przepisane, jest naypewniejszą dobroci tworzonych tym sposobem ustaw rękojmią. Jak skoro albowiem ci, co na strażnicy dla pilnowania porządku i bezpieczeństwa publicznego postawieni, wskażą potrzebę krajową i środki zaradzenia onéy, a Posłannicy Ludu naybliżey z okolicznościami mieyscowemi obeznani, środki te uznają za stósowne i celowi odpowiadające; i na wzajem uwagi Reprezentantów z bliższego przyglądania się skutkom ustaw wyciągniene, bezstronnie przez Rząd ocenieni zostawszy, uzupełnią coby w projekcie nie dostatecznym się być wydawało; tak rchwalone prawo, musi koniecznie obeymować zarodek przyszłej pomyślności.

Mnieman, że w przedstawionych od Senatu, a przez Izbę Prawodawczą w ustawy

zamienionych projektach, uznana zostanie dążność obu Najwyższych Władz krajowych do zjednania mieszkańcom téj Rzeczypospolitéy, prawdziwéy szczęśliwości, zależący na szanowaniu świętości Religii, zachowaniu czystości obyczajów, doznawaniu opieki Rządu w każdym razie a szczególniéy co do osobistego i majątkowego bezpieczeństwa, używaniu przyjemności życia, znajdowaniu łatwości w korzystaniu z przemysłu swojego, tudzież podleganiu miernemu podatkowaniu, przy nie uciążliwym systemacie poborowym. I tak:

Ustawa wskazująca kto i w jakim stosunku winien będzie odtąd przykładać się do stawiania bądź utrzymywania parafijalnych kościołów i zabudowań plebańskich, a razem poruczająca czuwaniu nad ich całością Stronom, naywięcéy nią interessowanym, łączący w sobie dowód gorliwości o cześć Twórcy należną, z troskliwością o dobre mienie osób, Świątynie Jego obsługujących; powiększenie zaś acz niewielką ilością dochodów kościołka S. Woyciecha, przydatkiem z Skarbu Publicznego udzielać się mającym, i powrócenie właściwemu przeznaczeniu funduszu, niegdys do kościołka S. Gertrudy przywiązanego, późniéy inkamerowanego, a teraz kościołowi S. Michała przydzielonego, tudzież umorzenie znaczney podatkowéy summy na klasztorze Pauien Dominikanek na Gródku zalegającej, i odkazanie na budżecie dość znaczney kwoty, na wsparcie przedsięwzięcia ochronienia od upadku starożytnéy budowli kościoła Augustyniańskiego na Kazimierzu, posłużą za dowód, twierdzenie to popierający.

Ustawa obejmująca prawidła wzajemnego zaręczenia przeciw pożarom, znamionuje troskliwość Rządu o zapobieżenie upadkowi Familij, mogących bydź tą klęską dotkniętymi.

Ustawa obmyślająca fundusz na budowę kanałów prywatnych w mieście i przedmieściach, oprócz uwolnienia właścicieli domów od znacznego wydatku na utrzymywanie w nich należnego oszczędstwa, czyui jeszcze nadzieję, iż mieszkańcy téj stolicy, doznawać będą w krótkce przyjemności oddychania czystym powietrzem.

Ustawa zamieniająca roboty szarwarkowe do budowy i utrzymywania gościńców publicznych przeznaczone, na opłatę pieniężną, tu-

dzień obejmujący fundusz na pierwszy zakład, tego przedsięwzięcia, wieloraką obiecuje korzyść. Tym albowiem sposobem, nie tylko kierujący robotami, będą w możności użycia potrzebney siły wporze przyzwoitéy bez przeszkodzenia pracom rolniczym, czemu dotychczas, wzgląd na gospodarstwo wiejskie był na zawadzie, ale nadto działanie w masie, więcéy się przyczynia do trwałości dzieła, niż rozwlokłe cząstkami klejenie onego; a wznaczniejszey ilości mogące bydź na raz użytymi kapitały, posłużyc mogą do pospiechu w robocie. Im prędzey zaś zdołamy trakty publiczne do należnego stanu dobroci przywieść, tém prędzey odnosić będziemy wpływające ztąd korzyści handlowe.

(Dokończenie w *Poniedziałek*.)

FRANCYA

Paryż 3 Października.

Przyjazd księcia Talleyranda do tutejszey stolicy, cały wielki świat polityczny wprowadził w poruszenie. Wszyscy przebiegli dyplomaci z natężeniem usiłują przeniknąć powody tego przybycia. Każde słowo które ten patriarcha dyplomatów wyrzeczce, nawet najmniéy znaczące z jego poruszeń, naypilniéy są badane, rozważane.

Nadeszłe tu wiadomości z Lizbony pod d. 25 z Lizbony a z Oporto pod d. 26 września, głoszą, jakoby marszałek Bourmont złożył dowództwo wojsk Don Miguela i z wielu officerami francuzkiemi oddalił się do Hiszpanii. W miejscu jego miał zostać naczelnym wodzem jakiś Anglik nazwiskiem Magdonald czyli Magdonell, o którym utrzymuje marszałek angielski Beresford, znający jak wiadomo dokładnie Portugalią, że on tylko jeden zdolny jest poprowadzić żołnierzy portugalskich do boju. Dotąd niechce nikt jeszcze dać wiary, tej nadspodziewanej zmianie, a gazeta *Codzienna* ogłasza ją za zmyśloną; — zwłaszcza że dzienniki lizbońskie z d. 24 nic o tem niewspominają.

Dnia 4 Października.— Dzisiejszy *Monitor* zawiera następującą ważną wiadomość: »Król hiszpański Ferdynand VII d. 29 września zakończył życie. Rząd francuzki odebrał dziś to doniesienie przez depeszę telegraficzną od posła swego w Madrycie hr. Rayneval.— Podług ostatniéy woli tego monarchy, owdowiała królowa, przez czas ma-

łaletności młodej królowej Izabelli II. mianowana jest rejentką państwa. Ministerstwo w całości utrzymane; w Madrycie zupełna spokojność. Dziś w nocy odchodzi z tąd goniec do P. Rayneval z rozkazem oświadczenia rządowi Królowej Imci Rejentki, że jak tylko odbierze od niej potrzebne notyfikacje, natychmiast panowanie jej uzna.— Urzędowe depesze posła francuzkiego z Madrytu nadejdą dopiero po jutrze.

Następności jakie za sobą pociągnąć może śmierć króla hiszpańskiego, mówi *Kuryer francuzki*, zatrudniają gabinet nasz w wysokim stopniu; a *Dziennik Rozpraw* utrzymuje, że jakkolwiek wypadek ten był przewidziany z coraz bardziej rozpaczającego stanu zdrowia Ferdynanda VII;— jest przecież jednym z najważniejszych i mogących w obecnej chwili powszechnie interessa europejskie powikłać.— Sporne następstwo tronu, zbrojne stronnictwa pod dwójkami sztandarami, które mogą zaprzeczać jedne drugiem praw do korony, palące się jeszcze dotychczas ognisko wojny domowej w Portugalii, a w obu państwach dwaj wujowie przeciw dwom synowicom w sporze o następstwo tronu; taki jest dzisiejszy stan półwyspu; takim przynajmniej zapowiada się dla Hiszpanii.

Dnia 5 Października.— Dziś zaraz po przybyciu gońca który tu przyjechał z Petersburga, udał się hr. Pozzo di Borgo do pałacu ministra spraw zagranicznych xięcia Broglie, a odebrawszy wiadomość że się znajduje w St. Cloud, pojechał tamże dla udzielenia mu treści odebranych depeszy.

W ciągu dnia wczorajszego wyprawiono z tąd ośmiu gońców z ministerstwa i poselstw zagranicznych, a siedmiu handlowych do Madrytu.

Dnia 6 Października.— W drodze nadzwyczajnej nadeszła tu gazeta dworska z Madrytu pod d. 30 września, która donosząc o zupełnej spokojności panującej w w stolicy, zawiera pierwszy akt urzędowy ogłoszony po śmierci Ferdynanda VII. Podług osnowy tegoż, zdaje się, że królowa objęła sama wyłącznie na swoją osobę zarząd państwa, przynajmniej niemasz w nim mowy o ustanowieniu rady rejency.— Wszyscy dygnitarze, dotychczasowi ministrowie, jako też wszystkie władze krajowe potwierdzone zostały w swoim urzędowaniu. Dekret mocą którego królowa obemytuje rejencyą, brzmi tak:

»Dziś o godzinie trzy kwadrans na trzecią, podobano się Bogu, powołać duszę nayochochańszego i najdroższego naszego małżonka króla Ferdynanda, która teraz używa szczęścia niebieskiego, do wieczności. Jako królowa i rejentka przez czas małoletności mojej córki Królowej Donny Izabelli II. uwiadomiam o tém radę państwa, również jak o uczuciach boleści, jaką to smutne zdarzenie serce moje obarcza, dla przedsięwzięcia stanowczych środków w podobnych okolicznościach.«— i t. d.

Przedwczoraj odbyła się pięciogodzinna rada ministeryalna, która miała wydać postanowienie, aby natychmiast dwie dywizye wojska zebrały się przy górach Pirenejskich.— Wczoraj wieczór rozszła się wiadomość, że w Kalatonii wybuchnęło powstanie na korzyść infanta Don Carlos.

Dnia 7 Października. Przedonogday poseł hiszpański miał w pałacu St. Cloud posłuchanie u króla,

Dziennik Temps zawiera następujący artykuł. »Dnia 4 b. m. odbyła się rada ministrów, która od 1 po południu trwała do wpół 7mej. Po niejakich ociąganiach się obradujących członków, energiczne zdanie prezesa rady ministrów uodniosło zupełne zwycięstwo. Jak słyhać, uchwalono, ażeby przez telegraficzne depesze rozesłać do rozmaitych korpusów wojska, które z obawy rozruchów w południowych prowincjach, skoncentrowane były, rozkaz udania się ku górom Pyrenejskim. Wojska te niebędą się zaraz formować w korpusy armii, to tylko nastąpi na przypadek potrzeby interwencji, np. gdyby marszałek Bourmont i officerowie legitymiści, na czele karlistów stanąć chcieli.

Dzisiejszy Monitor zawiera sprawozdanie ministra wojny królowi, w skutku którego wyszło wczoraj postanowienie królewskie, nakazujące zwolanie połowy kontyngensu z roku 1832 to jest 35,000 popisowych.— Za powód tego środka podaje minister w swym raporcie, wielką liczbę w tym czasie udzielonych urlopów, przez co szeregi czynnej armii znacznie przerzedzone zostać miały: przeciwnie w publiczności jest mniemanie, że to będzie jest wceln zastąpienia postawionego korpusu przy Pireneach; i ogłoszeniu tego urzędowego aktu przypisują spadnienie papierów na giełdzie dzisiejszej. Naczelnym wodzem tej domniemanej linii granicznej wojska wzdłuż Pireneów, od Perpignan aż do Bajonny, którego liczba do 50,000 ludzi wynosić ma, podają już dziś marszałka Clauzel. Utrzymują że zwolanie Jzb na dzień 12 grudnia zapowiedzianem będzie.

Rząd miał odebrać przez telegraf depeszę z Tolonu, donoszącą że na wyspie Sardynii wybuchnęło zaburzenie. Wczoraj po południu margrabia Sales poseł sardyński miał konferencye z xięciem Broglie. (G. P. S.)